

Pohled Ivo Domanského, pětinasobného účastníka BLH.

Pětasedmdesátiletého běžce, komentátora, který každého trochu významného běžce znal osobně. Často mu dávali za jméno *dobrá duše*, nebo také *otec českého běhu*. Byla to bohužel jeho poslední návštěva našeho sportovního odpoledne, 5. listopadu 2012 doběhl do cíle toho svého životního závodu.

Zveřejněno na www.behej.com

Slunce, voda, Lužany

V sobotu se na padesáti místech republiky lámaly teplotní rekordy. Počasí jako stvořené pro polehávání u vody, kombinované s posezením v osvěžovně se studeným nápojem před sebou. Horko panovalo také v kempu Lužany u Jičina, kde v sousedství karavanů vyrostl na louce pořadatelský stan, místo prezentace 37. ročníku v regionu velmi populárního Běhu lužanskými hvozdy. Odpoledne vystoupala náplň v teploměru několik dílků nad třicítku a udržela se tam až do večerních hodin.

☞☞☞ Běžecký národ je však nezdolný, a tak se horko ani příliš na účasti nepodepsalo. Především hlavní závod mužů na osm tisíc metrů v terénu značně kopcovitém měl úroveň, za kterou by se nemusel stydět leckterý celostátní mítink, a tak početní „naháči“, okupující břehy přilehlé vodní nádrže, mohli sledovat kvalitní výkony staronového vítěze Víta Pavlišty (27:14,3), druhého Jiří Čivrného ml. (27:32) i třetího Martina Berky (28:23,8). A nebýt nešťastné minely Tani Metelkové, o níž píšeme dále, bylo by na místě hodnotit Běh lužanskými hvozdy pouze v superlativech.

Na obecním webu Lužan má běh svou samostatnou sekci, v níž se dočteme, že závod vznikl jako původně lokální akce, avšak na rozdíl od jiných podobných, které po několika letech zpravidla končí, se rozvíjel do netušených rozměrů. Pomohla k tomu patrně i přesná statistika účasti a odměňování věrných, kteří se sem vracejí buď sami, nebo s celými rodinami. Jde často již o druhou nebo dokonce třetí generaci běžců. Ale i ti nejmenší, teprve dvou a tříletí caparti, zdolávali v sobotu svůj první závod v životě statečně, byť za přispění rodičů. Pokud nepoleví, mohou třeba už ve dvanácti letech získat pamětní tričko běhu s emblémem restaurace Koliba a velkou desítkou na zádech. Podobně za 15, 20, 25 účastí, ale viděl jsem tady borce, který měl triko s číslem 35!

Závod pro celé rodiny

Na tomto principu je založena i štafeta „rodič a dítě“. Lužanští jsou právem pyšní, že byli patrně první u nás, kdo něco takového vymyslel a odzkoušel v praxi. Dítě musí být mladší šesti let, vybíhá jako první a po 50 m jej vystřídá jeden z rodičů nebo jiný člen rodiny, který musí uběhnout dalších 500 m na standardní trati. Že se tato netradiční štafeta těší nebývalému zájmu příchozích, je zřejmé. Letos se přihlásilo 22 rodinných dvojic.

Nešťastný omyl Metelkové

Už jsme si zvykli, že s přibývajícím věkem žáků a žákyň klesá zájem o aktivní účast v běžeckých závodech. Patnáctiletí a hlavně patnáctileté mají v tomto životním období jiné závislosti, takže kilometrovou trať absolvovala v sobotu pouze jediná dorostenka. Stejně tak se ale potvrdil trend rostoucího zájmu žen o závodní běh, obě volitelné tratě (2 500 m nebo 5 000 m) byly obsazeny poměrně početně. Kvalitní vítězný čas slibovala účast vrchařské reprezentantky Táni Metelkové, která nejdříve odkoučovala všechny tři své ratolesti a v rodinné štafetě spolu s tou nejmladší obsadila druhé místo, aby se pak vydala s ostatními ženami a juniory na pět kilometrů. Už po absolvování prvního kilometru měla takový náskok, že o jejím vítězství nemohlo být pochyb.

Bohužel na kritickém místě trati, kde závodnice nabíhaly do velkého okruhu, si Táňa nevšimla pořadatelského auta a vydala se na okruh v protisměru. Trať si sice nezkrátila, ale přesto ji neminula diskvalifikace. „Jsem z toho nešťastný a nejen proto, že se to stalo takové osobnosti, jakou je Táňa. Něco podobného se nám přihodilo poprvé,“ smutnil ředitel závodu Jiří Kůtek, jehož firma ELMAT je hlavním garantem závodu. Vítězkou byla prohlášena Dagmar Tůmová z Vrchlabí, kterou pamětníci znají pod dívčím příjmením Havlíčková. Ta uběhla kopcovitou „pětku“ za 25:35,2, druhá

skončila Hanka Jirásková z českořebovského Iscarexu (25:57,2) a třetí finišovala Jana Lenčová ml. (AC SYNER Turnov) v čase 26:21,5.

Pavlištův vítězný kvapík

Muži s výjimkou těch nejstarších, kterým určitě stačí zdejších pět kilometrů, mají trať osmikilometrovou. Od startu v kempu, kde je potleskem doprovázely desítky žen a dívek, které v bikinách lemovaly břehy vodní nádrže, vedla trať hlavního závodu do obce Lužany. Následovalo dlouhé a v panujícím vedru velmi úmorné stoupaní na hřeben, po následném seběhu a nedlouhém rovinatém úseku přišel obávaný „druhý kopec“ s velmi strmým profilem. Ani po jeho zdolání neměli borci ještě vyhráno, protože na dalších kilometrech je čekaly převážně polní cesty s minimem stínu. Oddechnout si vlastně mohli až tehdy, když se v dálce objevily první stany kempu.

O tom, že druhý muž z vyškovského mistrovství na 5 000 m Vít Pavlišťa (AC Slovan Liberec) je ve formě, se všeobecně ví. Méně se už ví, že má nakročeno k získání půlmetrového skvostného poháru, věnovaného organizátory do trvalého vlastnictví tomu, kdo vyhraje Běh lužanskými hvozdy třikrát za sebou. Protože Vítek vyhrál Lužany také loni, kdy mu zde naměřili za mnohem lidštějších teplotních podmínek 26:51,7, bylo jasné, že druhé vítězství v řadě by jej k tomuto cíli hodně posunulo. Ztížit to ovšem Pavlišťovi mohli další výborní vytrvalci, především vítěz libereckého trailu Radoslav Groh a nevyzpytatelný Jiří Čivrný ml., jehož výkon sledoval ostřížím zrakem otec Jiří Čivrný st., držitel fantastického traťového rekordu 25:29,5. Pavlišťovi nezbývalo proto nic jiného, než do toho bušit od samého začátku a pokusit se soupeře udolat tempem. Podařilo se, i když zejména Čivrný dlouho nechtěl svému soupeři přenechat vítězství lacino. „Větší strach než z vedra jsem měl z Jirky,“ přiznal vítěz, který si kromě čárky na získání poháru odnesl peněžitou prémie. Zasloužil si ji měrou vrchovatou stejně jako další borci na druhém až šestém místě.

